

ressortminister, hvad ministeren egentlig mener. Det synes jeg er mere bekvemt.

Formanden:

Der er tre medspørgere her ligesom ved det foregående spørgsmål. Det er de samme, og de vil få ordet i samme rækkefølge som sidst.

Villy Søvndal (SF):

Det er til finansministerens direkte opfordring til, at man spørger ministeren selv: Jeg synes næsten, ministeren i sit svar bliver lidt bange for sin egen skygge og ikke tør vedkende sig det. Derfor vil jeg godt spørge ministeren meget direkte: Hvad er finansministerens holdning til privat eller offentlig hjemmehjælp? Er det efter finansministerens opfattelse sådan, at hele området bør ud til private?

Her spørger jeg altså ikke en stedfortræder, her spørger jeg direkte om finansministerens holdning.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Den holdning, jeg har givet udtryk for, er, at jo mere frit valg for den samme ressource, jo bedre er det. Så lad det afspejle, hvad borgerne ønsker, lad det også afspejle, hvad det lokale demokrati ønsker.

Det er jo sådan, at der er en kommunal frihedsgrad til selv at lægge det til rette. Det må man have tillid til, og det har jeg, så det er i virkeligheden en afspejling af, hvad der ligger bag begrebet frit valg. Men jeg må bare konstatere, at der er nogle, der til stadighed forsøger at begrænse muligheden for at indføre frit valg.

Vi har haft det samme omkring sygehusbehandling, hvordan man nedbryder ventelister, hvordan man sikrer, at man selv kan vælge en behandling, hvis andre ikke kan finde behandlingsstedet, at man kan få det gratis. Og sådan er det også på hjemmehjælpsområdet. Det sociale ansvar ligger i visitationen til hjemmehjælpen.

Hvis man kan få en større nytte ved selv at udnytte den ressource, der er visiteret til, jamen så burde alle jo være glade. Det er min principielle holdning. Sådan bliver det forhåbentlig også engang i Danmark, vi har bare et stykke vej endnu.

Kl. 13.30

Villy Søvndal (SF):

Jeg siger mange tak for svaret. Jeg synes nok, at finansministeren nu fuldstændig kom ud af skabet. Det var en meget klar melding. Finansmini-

sterens ønske er, at hele det område, der i dag hedder hjemmehjælp, hjælp til gamle og svage osv., skal, hvis det står til finansministeren, alene private virksomheder tage sig af. Der kunne så spores en smule irritation over, at det efter finansministerens opfattelse gik for langsomt. Men jeg synes, det var et meget vidtgående synspunkt, finansministeren havde.

Politiske debatter har jo til hensigt at skabe klarhed, og jeg vil bare kvittere for finansministerens svar. Jeg synes, det er et af de klareste svar, finansministeren har givet.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Man skulle tro, at hr. Villy Søvndal befandt sig på New Zealand, hvor alting vendes på hovedet. Det skulle man tro, og så ville det jo passe – hvis man går den vej ned – for jeg sagde sådan set lige det modsatte.

Jeg mener, at det offentlige skal levere en kvalitetsydelse, højne solidariteten. Vi ved, hvad den koster. Hvis man er i stand til at finde andre løsninger, der ikke koster mere, som giver borgeren større tilfredshed, så burde vi alle sammen stræbe efter det. Hvad enten vi taler om børnepassning, uddannelse, ældreomsorg, eller hvad det måtte være, vi har brug for hinandens støtte til livet igennem, så sikrer vi, at den enkelte har den største grad af frihed til at vælge. Så kan det være lige meget, om man vælger en offentlig løsning eller en privat løsning. Det afgørende er, at man for en samlet ressource sikrer, at borgeren får det liv, som borgeren selv ønsker.

Så er der nogle, der ikke kan lide, at man har den tanke. For mig er det endemålet i det fuldkomne demokrati, at borgeren får det optimale liv her på jorden.

Formanden:

Så er det fru Lotte Bundsgaard som medspørger.

Lotte Bundsgaard (S):

Vi Socialdemokrater er meget enige i, at man som menneske skal have så mange valgmuligheder som muligt, at vi som politikere klart skal sige, hvad det betyder, når vi giver valgmuligheder på forskellige områder. Men bl.a. fordi vi går ind for valgmuligheder, synes vi faktisk også, man som borger skal have mulighed for tilkøbsydelser.

Hvis fru Jensen vælger at sige, at hun helst vil have den kommunale hjemmehjælp, hvorfor skal hun så ikke have lov til at købe nogle ekstra ydelser, sådan som hun kan, hvis hun vælger